

**Zákon č.18/1997 Sb.,
O mírovém využívání jaderné energie a
ionizujícího záření (Atomový zákon) a o změně a
doplnění některých zákonů. Ve znění zákona č.
13/2002 sb.**

§ 7
Lékařské ozáření

(1) K lékařskému ozáření mohou být používány pouze zdroje ionizujícího záření, které vyhovují požadavkům na zdravotnické prostředky podle zvláštních právních předpisů,⁴⁾ nebo radiofarmaka registrovaná nebo připravovaná na pracovišti nukleární medicíny zdravotnického zařízení podle zvláštních právních předpisů.^{4a)}
Lékařské ozáření se smí uskutečnit pouze tehdy, je-li odůvodněno přínosem vyvažujícím rizika, která ozářením vznikají nebo mohou vzniknout.

(2) Ověřování nových poznatků na člověku anebo použití metod dosud nezavedených v klinické praxi, které jsou spojeny s ozářením, včetně těch ozáření, kde není přímý zdravotní přínos pro fyzické osoby podstupující ozáření, je možno provádět pouze podle zvláštních právních předpisů^{4b)} a po kladném vyjádření Úřadu.

(3) Podmínky lékařského ozáření, diagnostické referenční úrovně, pravidla pro ozáření fyzických osob dobrovolně pomáhajících osobám podstupujícím lékařské ozáření, včetně prokazatelného poučení a písemného souhlasu těchto fyzických osob, náležitosti programů zabezpečování jakosti lékařských úkonů a výkonů a požadavky na zvláštní odbornou způsobilost fyzických osob podílejících se na těchto výkonech stanoví prováděcí právní předpis.

⁴) Zákon č. 123/2000 Sb., o zdravotnických prostředcích a o změně některých souvisejících zákonů.

⁴ a) Zákon č. 79/1997 Sb., o léčivech a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

⁴ b) Například § 23 a 27b zákona č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu, ve znění pozdějších předpisů.